

Me allekirjoittaneet olemme perustaneet Kuortaneen Omaishoitajat ry-nimisen yhdistyksen, liittyneet siihen jäseniksi ja hyväksyneet sille liitteenä olevat säännöt.

Kuortaneella 15 päivänä maaliskuuta 1999.

Tämän juhlallisen perustamiskirjan allekirjoitti kahdeksan henkilöä. mukana oli mm. Vilma Ala-Seppälä.

Kuortaneella, vanhainkodin kahviossa oli järjestäytymiskokous 30.3 kello 19. Siitä alkoi työ.

2001 vuonna yhdistyksen nimi muutettiin Kuusiokuntien Omaishoitajat ja Läheiset ry:ksi. Nimenmuutoksella haluttiin viestittää yhdistyksen laajuutta. Jäseniä alueella oli tuolloin 67 ja omaishoitajia 300.

Ensimmäisen avustuksen, 5000 markkaa, antoi Kuortaneen Lions-klubi. Innolla laadittiin myös Raha-automaattiyhdistykselle anomus, johon sillä kertaa ei saatu tukea. Vuosille 2001-2003 Raha-automaattiyhdistys myönsi avustusta. Projektin tavoitteena tuolloin oli omaishoitajien opastus ja tukeminen, sekä yhteistyö sosiaalitoimistojen ja terveydenhuollon kanssa. Projekti pyrki toimimaan myös tiedon välittäjänä päättäjien suuntaan.

Omaishoitajien toiveista ja tarpeista syntyi uusi anomus raha-automaattiyhdistykselle. Vuosiksi 2003 - 2005 saatiin vireille Arjen apuri-kotimies hanke. Työntekijöitä oli peräti kolme. Projektinvetäjän/omaishoidonohjaajan toimenkuvaan kuului organisointi ja byrokratian hoitaminen. Kentällä toimi kaksi kotimiestä, lähihoitajia molemmat. Heidän tehtävänä oli auttaa omaishoitajia ja hoidettavia arjessa, antaa konkreettista apua, tukea, neuvontaa ja lomittaa omaishoitajia. Kuitenkin niin, etteivät he korvaa kunnan lakisääteisiä omaishoitajien vapaita, vaan ovat läsnä ja tukena.

Vuonna 2006 jatkui projektitoiminta nimellä: "Omaishoitajuuden elämänkaari ja palveluohjaus". Projektin tavoitteena oli jatkaa edelleen omaishoitajuuden kehittämistä ja tukea kotikäyntien avulla heidän työtään alku-, keski-, ja loppuvaiheessa. Projektien myötä on virinnyt vertaistukiryhmiä, järjestetty työterveyshuoltoa ja työhönohjausta.

Kuortaneen ja Lehtimäen vertaistukiryhmät ovat vanhimmat. Ne jatkavat kokoontumisiaan vertaisohjaajien vetämänä. Ähtärin Ostolanhovissa omaishoitajat jatkavat kokoontumisiaan SPR:n ystävryhmän vetämänä. Alavudella srk:n kanssa yhteistyössä ja Töysässä ryhmä jatkaa Turina tuvalla vanhustenyhdistyksen toimintana.

Omaishoitajien liikunnallisesta puolesta on myös pidetty huolta. Alavudella ja Lehtimäellä toimi vesivoimisteluryhmä ja Kuortaneen urheiluoipistolla on järjestetty liikuntapäivät. Omaishoitajien jaksaminen koituu kaikkien hyödyksi.

2007 Pitkän työnsaran tehnyt Rauni Akonniemi jäi pois ja tilalle astui Maija Hietaniemi. Myöhemmin samana vuonna palkattiin myös toinen projektityöntekijä Niina Hietala.

Paljon on yhdessä koettu. Yhteiset linja-autoretket aloitettiin 14.6. 2002 tutustumalla Kaustisen kansanlääkintäkeskukseen.

Seuraavana vuonna oli vuorossa Ilmajoella Luoman puori, Nami tupa polkkakaramelleineen, Yli-Laurokselan talomuseo ja Trahteeri.

2004 vuoden kevätretkellä tutustuttiin Lapualla kellovalimoon, savipajaan ja Wanhaan Karhumäkeen. Saman vuoden syksyllä pääsimme vielä käymään eduskunnassa ja raha-automaattiyhdistyksellä. Jukka Vihriälä syötti meidät hyvin, antoipa vielä Könnin Kertulle eväsraasiassa tuliaisia äidilleen.

2005 oli vuorossa Elämyksiä Evijärvellä, tulivuorikeskus, talonpoikaismuseo, kartanohotelli ja taideateljee.

Jo perinteiseksi käynyt kevätretki suuntautui 2006 Kyröjoen rantamille Ylistaroon. Kohteena oli Vanha markki, joka tunnetaan myös eläinten vanhainkotina, taiteen, enkelien ja tonttujen tyyssijana. Matkan varrelle osui myös Isonkyrön vanha kirkko. Syksyllä pääsimme vielä Hyvä ikä- messuille Helsinkiin.

2007 vuoden kesäretkellä saimme katsella liplattavia laineita ja ohi lipuvia saaria sisävesilaivan kannelta, ihmetellä Pihlajaveden erämaakirkkoa, tutustua höyryveturipuistoon ja Keuruun vanhaan puukirkkoon. Vielä oli syksyn retki Tampereelle apuvälinemessuille.

Viime kesän retki-ilmoituksessa luki: ”omaishoitajien, hoidettavien ja hoitotyönsä päättäneiden kesäinen päiväretki Virroille”. Matkalla nähtiin Torisevan rotkojärvet ja Killinkosken Vanhan Tehtaan museomiljö.

Niin kuin tuossa edellä jo luki, yhdistyksen toimintaan voi osallistua vaikka hoitotyö olisi jo loppunut. Omaishoitajan työssä kertynyt kokemus on arvokasta tietoa uuteen tilanteeseen joutuneille. Yhdistyksen alkutaipaleella vain 40% sai kunnan omaishoidon tukea. Järjestäytyneenä me pystymme parempaan.

Kerta kaikkiaan. Kotona on paras hoito.

Eila Pohjonen